

ка ми която мя е родила, и азъ щѣхъ да съмъ непризнателенъ човѣкъ, ако ся оплаквахъ отъ васъ, или отъ съпругътъ ви, или отъ нѣкого другого изъ кѫщѫтъ.

— Въ такъвъ случай, сынко, вуй жалѣете, видися, еще за смыртътъ на покойнѫтъ ви. Намѣсто да исчезне полека-лека съ времято, вашата скърбъ отива на по-злѣ, и вуй треба безъ друго да направите онова, което ви съвѣтова съ толкоzъ мѫдростъ тъсть ви: треба да ся ожените.

— Имате право, майчице, за това мысля и азъ самъ; но женитѣ, които бѣхте ми съвѣтовали да поискамъ, не ми аресватъ никакъ. Когато ги гледамъ, намѣсто да забравя покойнѫтъ ми Катеринѫ, напротивъ, тя ся втлапѣва еще повече въ умътъ ми.

— Причината на това, сынко, видися да смы пакъ ный, които неумѣхмы да догадимъ вашътъ вкусъ. Треба, слѣдователно, да ни помогнете, като ни кажете истинѫтъ. Нѣма сѣмнѣніе чи има нѣкадѣ нѣкоя жена предопредѣлена за васъ, защото добрий Богъ не сътваря никого безъ да му предопредѣли и щастіето му въ едно друго лице. Ако, прочее, вуй знаете гдѣ треба да ѹж земнете, тѣзи женѫ която да ви угоди, земнете ѹж; и хубава была тя или грозна, млада или вече на възрастъ, богата или сиромашкия, лѣй смы решени, мойтъ дѣдо и азъ, да ви дадемъ